

**ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

София, 11 юли 1995 г.

№ И-236

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г. К. М. Костов
11.07.95 г.

ДОПЪЛНЕНИЕ

от Главния прокурор на Република България
по к.д. № 13/95 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В съответствие с изложеното в определението Ви от 22.06.1995 г. по к.д. № 13/95 г. правя следното уточнение на раздел II от искането, което, моля да разглеждате със следната редакция:

"II. Да обявите противоконституционността на чл.3, ал.2 от Закона за държавния бюджет на РБ за 1995 г., като противоречащ на чл.8, чл.117, ал.2 и 3 във връзка с чл.129, 130 и 131 от Конституцията".

В допълнение на изложените съображения по р.II в искането ми до Вас, моля да имате предвид и следното:

С чл.3, ал.2 от ЗДБ за 1995 г. Народното събрание разпределя определената обща издръжка за органите на съдебната власт. Няма спор, че Висшият съдебен съвет /ВСС/ е орган на съдебната власт /чл.130 от К/ и то "висш административен орган, осъществяващ ръководство на структурите на съдебната власт /така р. № 8/94 г. по к.д. № 9/94 г.", но в цитираната алинея втора издръжка за тази

2.

институция не е предвидена. Очевидно е вътрешното противоречие между ал.1 и 2 на чл.3 от ЗДБ за 1995 г., тъй като първата регламентира общия размер на бюджетната издръжка на всички органи на съдебната власт, а във втората един от тези органи - ВСС няма определена издръжка. Същественото обаче е, че ал.2 от цитирания текст в тази си редакция противоречи на посочените конституционни текстове и на прогласени с Конституцията основни принципи:

- разделението на властите /чл.8 от К/ изключва възможността една от тях със свои действия да ограничава дейността или поставя в зависимо положение друга власт;

- бюджетът на съдебната власт е самостоятелен /чл.117, ал.3 от К/ и следва да бъде разпределен между всичките органи на тази власт;

- нарушен е принципа за независимостта на съдебната власт като един от органите ѝ е лишен от възможност да функционира и осъществява компетенциите си;

Приетият текст на чл.3, ал.2 от ЗДБ за 1995 г. поставя и много важни въпроси за взаимоотношенията между трите власти и уредбата им с основния закон.

На първо място не се ли нарушават установените особени изисквания за изменение на Конституцията като се прекратява или ограничава дейността на конституционно създаден държавен орган, който се лишава от бюджетна издръжка?

На второ място възможно ли е без изменение на Конституцията да бъде прекратена дейността на орган образуван с основния закон?

На трето място допуска ли Конституцията Народното събрание, упражнявайки правомощията си по чл.84, т.2 да постави държавен орган в невъзможност да упражнява правомощията си?

3.

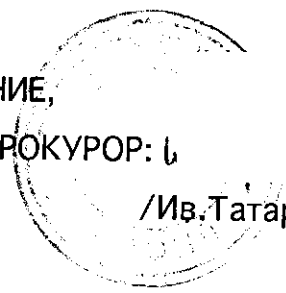
Очевидно е, че с чл.3, ал.2 от ЗДБ за 1995 г. Народното събрание е било длъжно да разпредели определените в ал.1 на същия текст разходи за издръжка на органите на съдебната власт между всеки от тях. Не поставяме въпроса за този размер по който и МС бе предложил за ВСС издръжка от 4.4 млн.лв.

Със ЗДБ за 1995 г. е лишен от бюджет ВСС. По този ред утре може да бъде лишен от издръжка, респ. от възможност да функционира друг държавен орган създаден с основния закон, което е недопустимо нарушаване на Конституцията от Народното събрание.

Въпросът е принципен и, моля да ^{го}имате предвид при обсъждането и решаването на направеното искане.

С УВАЖЕНИЕ,

ГЛАВЕН ПРОКУРОР: Ъ

/Ив.Татарчев/

ВП